

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 109/08-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2008 predbežne prerokoval návrh Ing. H. P., D., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/34/07-K zo 16. mája 2007 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. H. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 19. septembra 2007 doručený návrh Ing. H. P., D. (ďalej len „navrhovateľka“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/34/07-K zo 16. mája 2007. Návrh bol odovzdaný na poštovú prepravu 17. septembra 2007.

Z návrhu vyplýva, že rozhodnutím výboru sp. zn. VP/34/07-K zo 16. mája 2007, písomne vyhotoveného 15. augusta 2007 a doručeného navrhovateľke 3. septembra 2007, sa konštatovalo, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“), za čo jej bola uložená pokuta v sume 18 761 Sk. Podľa odôvodnenia rozhodnutia navrhovateľka ako

členka dozornej rady Z., š. p., B., nepodala oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona za rok 2005. V roku 2006 bola za výkon funkcie odmenená sumou 20 000 Sk. Pretože jej mesačný plat (1/12-ina zo sumy 20 000 Sk, teda 1 667 Sk) je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky, bola jej uložená pokuta vo výške priemernej nominálnej mzdy za rok 2006.

Podľa názoru navrhovateľky ustanovenie ústavného zákona, podľa ktorého, ak je mesačný plat nižší ako priemerná nominálna mzda, namiesto skutočného mesačného platu sa má zaplatiť pokuta vo výške priemernej nominálnej mzdy, nie je v súlade s čl. 12 a čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ide o porušenie zásady rovnosti občanov pred zákonom a slúži viac v prospech tých verejných funkcionárov, ktorí dosahujú vyššie ročné odmeny z titulu verejnej funkcie pri rovnakom porušení zákona. Pokuta uložená navrhovateľke je zjavne neprimeraná charakteru porušenia ústavného zákona a okolnostiam, za ktorých k porušeniu došlo, keďže sa funkcie ujala 15. mája 2006 a jej mesačná odmena predstavovala sumu 1 667 Sk brutto. Ústavný zákon nezohľadňuje princípy rovnosti a primeranosti ukladania sankcií a zvýhodňuje tých verejných funkcionárov, ktorí dostávajú vyššie príjmy.

Navrhovateľka žiada, aby ústavný súd preskúmal rozhodnutie z hľadiska ochrany základných ľudských a ústavných práv.

Z rozhodnutia výboru sp. zn. VP/34/07-K zo 16. mája 2007, ktoré bolo písomne vyhotovené 15. augusta 2007, vyplýva, že navrhovateľka ako verejná funkcionárka – členka dozornej rady Z., š. p., B., tým, že nepodala oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona v stanovenej lehote (do 14. júna 2006, pričom ho nepodala vôbec), porušila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, za čo sa jej ukladá podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona pokuta zodpovedajúca výške mesačného platu verejného funkcionára v sume 18 761 Sk. Podľa odôvodnenia rozhodnutia navrhovateľka na svoju obranu uviedla, že o povinnosti podať oznámenie nevedela, za čo sa ospravedlnila. Poukazovala na fakt, že do verejnej funkcie bola vymenovaná 15. mája 2006, ale prvé rokovanie dozornej rady sa uskutočnilo až 11. októbra 2006. Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené

ústavným zákonom, výbor má možnosť len konštatovať, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s ústavným zákonom, a uložiť pokutu podľa čl. 9 ods. 10 vo výške mesačného platu verejného funkcionára. Výbor dospel k záveru, že obrana navrhovateľky nie je právne relevantná, keďže neznalosť právnych predpisov nie je dôvodom na zánik zodpovednosti za ich porušenie. Je nesporné, že navrhovateľka porušila označené ustanovenie ústavného zákona, a preto jej bola uložená pokuta vo výške jednomesačného platu verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona. Výška mesačného platu navrhovateľky bola určená na základe listu riaditeľa Z., š. p., B., zo 14. júna 2007, podľa ktorého navrhovateľka dostala v roku 2006 za výkon verejnej funkcie odmenu 20 000 Sk. Keďže podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona v prípade, ak mesačný plat verejného funkcionára je nižší, ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci rok, pri výpočte sumy sa za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý rok, teda suma 18 761 Sk.

II.

Podľa uznesenia sp. zn. PLZ. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Ústavný súd považuje za potrebné predovšetkým konštatovať, že navrhovateľka nepopiera skutočnosť, že povinnosť uloženú podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona nesplnila. Má námietky proti výške pokuty, lebo podľa jej názoru ustanovenie čl. 9 ods. 16 ústavného zákona nie je v súlade s čl. 12 a čl. 13 ústavy, pretože navrhovateľku znevýhodňuje. Hoci jej mesačný príjem bol iba 1 667 Sk, má zaplatiť pokutu v sume 18 761 Sk. Považuje takúto sankciu za neprimeranú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa názoru ústavného súdu treba návrh považovať za zjavne neopodstatnený.

Výbor napadnutým rozhodnutím postupoval v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona. To napokon nenamieta ani navrhovateľka. Výbor nebol

oprávnený posudzovať ústavnosť navrhovateľkou namietaného porušenia ustanovení ústavného zákona. Takúto právomoc nemá ani ústavný súd, lebo z ustanovenia čl. 125 ods. 1 ústavy vyplýva právomoc ústavného súdu posudzovať súlad právnych noriem nerovnakej právnej sily. Ani ústavný súd preto nemôže posudzovať súlad ústavného zákona s ústavou. Navyše treba uviesť, že aktívne legitimovanými subjektmi na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov sú iba subjekty uvedené v čl. 130 ods. 1 písm. a) až g) ústavy. Navrhovateľka medzi tieto subjekty nepatrí.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd návrh navrhovateľky po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jeho zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2008